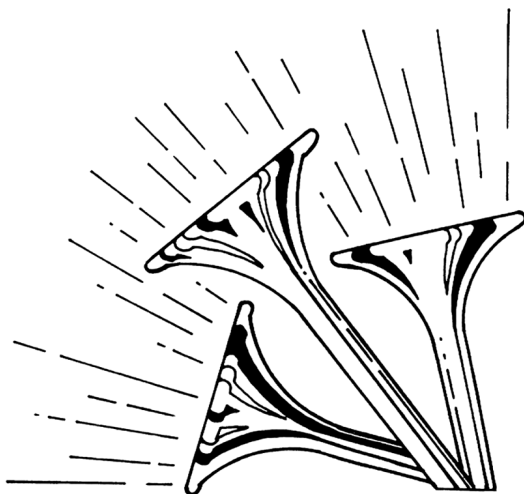

MISIONSKI BIBLIJSKI REDCI

Drugo tromjesečje 2021.

Štiva za ovo tromjesečje, namijenjena čitanju
na subotnjim bogoslužjima u mjesnim crkvama
i u malim skupinama, uzeta su iz knjige
Ellen G. White, *Djela apostolska*,
Znaci vremena, Zagreb 2011.

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Umnoženo u uredu nakladnika, 2021.
Za internu uporabu

3. travnja 2021.

Bog je izabrao — nas

“Bog otaca naših izabrao te da upoznaš njegovu volju, da vidiš Pravednika i da razumiješ glas iz usta njegovih, jer ćeš mu biti svjedok pred svim ljudima za ono što si vidio i čuo. A sada na što još čekaš? Ustani, primi krštenje i očisti se od svojih grijeha zazivljući njegovo ime!” (Djela 22,14.15)

Ove su riječi bile u skladu s riječima samog Isusa kad je Savla zaustavio na putu za Damask: “Jer zato ti se ukazah da te postavim slugom i svjedokom kako onome što si vidio, tako onome što ću ti objaviti. Izbavljat ću te od židovskoga naroda i pogana kojima te šaljem da im otvoriš oči, da se obrate od tame k svjetlu, od sotonine vlasti k Bogu, da vjerom u me postignu oprostjenje grijeha i baštinu među posvećenima.” (Djela 26,16-18)

Dok je o tome razmišljao, Pavao je sve jasnije razumijevao značenje svojeg poziva “za apostola Krista Isusa” (1. Korinćanima 1,1). On nije bio pozvan “od ljudi, niti po kojemu čovjeku, već po Isusu Kristu i Bogu Ocu” (Galaćanima 1,1). Veličina djela koje ga je očekivalo potaknula ga je na ozbiljno proučavanje svetih Pisama kako bi Evanđelje mogao propovijedati “ne u govornoj mudrosti, da ne izgubi snagu križ Kristov, ... već u očitovanju Duha i snage”, da se vjera svih koji čuju “ne oslanja na ljudsku mudrost, nego na Božju snagu.” (1. Korinćanima 1,17; 2,4.5)

Istražujući Pisma, Pavao je razumio da tijekom stoljeća nije bilo “ni mnogo na ljudsku mudrih, ni mnogo moćnih, ni mnogo plemenitih. Naprotiv, što je ludo u očima svijeta izabra Bog da posrami mudre; što je slabo u očima svijeta, izabra Bog da posrami jake; što je neplemenito i prezira vrijedno u očima svijeta — i čak ono čega nema — izabra Bog da uništi ono što jest, da se ni jedan čovjek ne može ponositi pred Bogom.” (1. Korinćanima 1,26-29) Promatrajući tako mudrost ovoga svijeta u svjetlu križa, Pavao je odlučio da neće “išta drugo znati osim Isusa Krista, i to razapetoga” (1. Korinćanima 2,2). — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 80,81)

10. travnja 2021.

Spoznaja Isusa Krista

“Za mene je uistinu život Krist.” (Filipljanima 1,21)

Tijekom svoje kasnije službe Pavao nikad nije izgubio iz vida Izvor mudrosti i snage. Čujmo ga kako, godinama poslije, izjavljuje: “Za mene je uistinu život Krist.” (Filipljanima 1,21) I opet: “Štoviše, čak sve gubitkom smatram zbog onog najizvršnijeg, zbog spoznanja Isusa Krista, Gospodina mojega, radi kojega sve izgubih ... da Krista steknem i u njemu se nadem — ne svojom pravednošću, onom po Zakonu, nego pravednošću po vjeri u Krista, onom od Boga, na vjeri utemeljenoj...” (Filipljanima 3,8-10 — DF)

Iz Arabije Pavao se ponovo “vratio u Damask” (Galaćanima 1,17) i “smjelo propovijedao u ime Isusovo”. Budući da se nisu mogli oduprijeti snazi njegovih dokaza, Židovi su “gledali da ga ubiju”. Ova opasnost navela je učenike da ozbiljno traže Boga pa ga na kraju noću “spustiše u košari preko gradskih zidina” (Djela 9,25).

Pobjegavši iz Damaska, Pavao je oko tri godine nakon svojeg obraćenja otišao u Jeruzalem. Glavni cilj ovog posjeta, kako će sâm poslije reći, bio je “da upoznam Kefu [Petra]” (Galaćanima 1,18). Nakon što je stigao u grad u kojem je nekoć bio dobro poznat kao “Savao progonitelj”, “nastojao se približiti učenicima; ali ga se svi bojahu, jer nisu vjerovali da je uistinu učenik”. Teško su mogli povjerovati da bi tako zadržati farizej, čovjek koji je toliko učinio da uništi Crkvu, mogao postati iskreni Isusov sljedbenik. “Nato ga uze Barnaba i odvede k apostolima te im izloži kako je Savao napustio Damask, vidio Gospodina koji mu je govorio i kako je u Damasku smjelo propovijedao u ime Isusovo.”

Kad su to čuli, učenici su ga prihvatili kao jednog od svojih. Ubrzo su imali obilje dokaza o istinitosti njegovog kršćanskog iskustva. Budući apostol neznabožaca sada se nalazio u gradu u kojem su živjeli mnogi njegovi bivši suradnici, i on je ovim židovskim vođama silno želio objasniti proročanstva o Mesiji koja su se ispunila u Spasiteljevu dolasku. Pavao je bio siguran da su ovi Izraelovi učitelji, s kojima se nekoć tako dobro poznao, bili iskreni i poštteni kao on. Ali pogrešno je shvatio duh svoje židovske braće i njegova nada da će se oni brzo obratiti bila je osuđena na gorko razočaranje. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 81,82)

17. travnja 2021.

Bog nas šalje daleko

“Idi, jer ću te poslati daleko, k poganima!” (Djela 22,21)

Premda je Pavao “smjelo propovijedao u ime Gospodnje” i govorio i “raspravljao sa Židovima grčkog jezika”, oni koji su stajali na čelu židovske zajednice odbili su povjerovati, pa su “gledali da ga ubiju”. Njegovo se srce ispunilo tugom. On bi spremno žrtvovao svoj život kad bi to pomoglo da neki dođu do spoznaje istine. Stidio se pomisli na svoj udio u Stjepanovoj mučeničkoj smrti i sada je, u želji da izbriše ljagu koja je počivala na lažno optuženima, nastojao opravdati istinu za koju je Stjepan dao svoj život.

Opterećen zbog onih koji su odbili vjerovati, Pavao se molio u hramu, kako je to poslije posvjedočio, kad je pao u zanos; javio mu se nebeski vjesnik i rekao: “Pohiti i brzo izidi iz Jeruzalema, jer neće primiti tvoga svjedočanstva o meni!” (Djela 22,18)

Pavao je bio sklon ostati u Jeruzalemu gdje se mogao suočiti s protivljenjem. Njemu se činilo da bi bilo kukavički pobjeći ako bi svojim ostankom mogao osvjedočiti neke tvrdovrate Židove u istinitost evanđeoske vijesti, čak kad bi ga to stajalo života. Zato je odgovorio: “Gospodine, pa sami znaju da sam bio uzrokom da se bacaju u tamnice i šibaju po sinagogama oni koji vjeruju u te. Kad se prolijevala krv tvoga svjedoka Stjepana, i sâm sam bio prisutan, te odobravao i krvnicima njegovim čuvao haljine.” Ali nije bilo u skladu s Božjom nakanom da Njegov sluga nepotrebno izlaže život opasnosti; nebeski vjesnik je odgovorio: “Idi, jer ću te poslati daleko, k poganima!” (Djela 22,19-21)

Kad su doznali za ovo viđenje, braća su omogućila Pavlu da potajno pobjegne iz Jeruzalema bojeći se da ne bude ubijen. “Ovedoše ga u Cezareju, odakle ga uputiše u Tarz.” Pavlov odlazak odgodio je za izvjesno vrijeme ogorčeno protivljenje Židova i Crkva je imala neko razdoblje mira u kojem je narastao broj vjernika. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 82)

24. travnja 2021.

Čuda — da bi Božje djelo ojačalo

“Tabita, ustani!” Ona tada otvori oči, pogleda Petra te sjede.”

U obilasku crkava apostol Petar je posjetio i vjernike u Lidi. Tu je izliječio Eneju koji je osam godina ležao uzet na postelji. “Eneja, ozdravlja te Isus Krist”, rekao je apostol. “Ustani i prostri sam sebi!” “I on odmah ustade. Vidješe ga svi žitelji Lide i Saronske ravnice te se obratiše Gospodinu.”

U Jopi, mjestu blizu Lide, živjela je žena imenom Tabita; bila je jako omiljena zbog dobrih djela. Bila je iskrena Isusova učenica i njezin je život bio ispunjen djelima ljubavi. Znala je kome je potrebna odjeća i kome treba pokazati sućut pa je marljivo služila siromašnima i nesretnima. Njezini su spretni prsti bili aktivniji od njezinog jezika.

“Baš u ono vrijeme obolje i umrije.” Svjesna gubitka, crkva u Jopi, nakon što je dočula da je Petar u Lidi, poslala je glasnike k Petru “s molbom: ‘Dođi k nama, ne oklijevaj!’ Petar se diže i krenu s njima. Čim stiže, odvedoše ga u gornju sobu; svi se u suzama skupiše oko njega te mu pokazашe haljine i ogrtače koje je radila Košuta dok je bila na životu.” S obzirom na život službe kojim je Tabita živjela, ne treba se čuditi da su žalili za njom, da su tople suze natapale beživotnu glinu.

Apostolovo srce ispunilo se sućuti kad je vidio njihovu tugu. Onda je, tražeći da ožalošćeni prijatelji napuste prostoriju, kleknuo i žarkom molitvom molio Boga da Tabiti vrati život i zdravlje. Zatim se okrenuo k tijelu i rekao: “Tabita, ustani! Ona tada otvori oči, pogleda Petra te sjede.” Tabita je bila od velike koristi za Crkvu i Bog ju je odlučio vratiti iz neprijateljeve zemlje kako bi njezina sposobnost i energija i dalje bile na blagoslov drugima, a i zato da ovim očitovanjem sile ojača Kristovo djelo. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 83,84)

1. svibnja 2021.

Pobožni rimski stotnik

“Tvoje molitve i dobročinstva... uzidoše pred Boga kao žrtva podsjetnica.” (Djela 8,37)

Dok je Petar još bio u Jopi, Bog ga je pozvao da odnese Evanđelje Korneliju u Cezareju. Kornelije je bio rimski stotnik. Bio je to bogat čovjek plemenita roda, na povjerljivom i časnom položaju. Neznabožac po rođenju, odgoju i naobrazbi, druženjem sa Židovima stekao je spoznaju o Bogu kojemu je služio iskrenim srcem, pokazujući iskrenost svoje vjere djelima milosrđa za siromahe. Bio je nadaleko i naširoko poznat po darežljivosti, a njegov pravedni život učinio je da je bio na dobru glasu među Židovima i poganima. Njegov je utjecaj bio blagoslov za sve s kojima je dolazio u dodir. Nadahnuti izvještaj kaže da je bio “pobožan i bogobožan sa svim svojim domom. Dijelio je mnoge milostinje narodu i bez prestanka se molio Bogu”.

Vjerujući da je Bog Stvoritelj neba i zemlje, Kornelije Ga je poštovao, priznao Njegovu vlast i tražio Njegov savjet u svim životnim poslovima. U svojoj je kući podignuo žrtvenik jer se bez Božje pomoći nije usuđivao provoditi svoje planove ni obavljati poslove.

Premda je Kornelije vjerovao u proročanstva i očekivao dolazak Mesije, nije poznavao Evanđelje kako je objavljeno u Kristovu životu i smrti. Nije bio pripadnik židovske crkve i rabini su ga smatrali poganinom i nečistim. Ali isti Sveti Čuvar koji je za Abrahama rekao: “Jer znam...” (DK), znao je i Kornelija te mu izravno s Neba poslao vijest.

Dok je bio na molitvi, Korneliju se javio anđeo. Kad je stotnik čuo svoje ime, prestrašio se jer je znao da je vjesnik došao od Boga; zato je upitao: “Što je, Gospodine?” Anđeo je odgovorio: “Tvoje molitve i dobročinstva... uzidoše pred Boga kao žrtva podsjetnica. Tako, sad pošalji ljude u Jopu i dozovi Šimuna koji se zove Petar. On je gost nekog Šimuna, kožara, čija je kuća pokraj mora.”

Jasnoća ovih uputa, u kojima je spomenuto čak i zvanje čovjeka kod kojeg je Petar odsjeo, pokazuje da je Nebo upoznato sa životom i poslovanjem ljudi bez obzira na društveni položaj. Bog je upoznat sa životom i radom skromnih radnika jednako kao i sa životom i radom kralja koji sjedi na prijestolju. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 67.68)

8. svibnja 2021.

Neistraživo Kristovo bogatstvo

“Meni manjemu od najmanjega među svima svetima dana je ova milost: da poganima navijestim neistraživo Kristovo bogatstvo” (Efežanima 3,8)

“Pošalji ljude u Jopu i dozovi Šimuna.” Ovim je Bog pokazao koliko cijeni evandeosku službu i svoju organiziranu Crkvu. Anđeo nije dobio zadaću da Korneliju iznese priču o križu. O razapetom i uskrslom Spasitelju trebao mu je govoriti čovjek koji je bio, kao i sâm stotnik, podložan ljudskim slabostima i kušnjama.

Bog ne bira za svoje predstavnike među ljudima anđele koji nikad nisu pali, već ljudska bića, ljude istih osobina kao oni koje žele spasiti. Da bi mogao doprijeti do ljudskog roda, Krist je uzeo ljudsku narav. Da donese spasenje svijetu, bio je potreban božansko-ljudski Spasitelj. Muškarcima i ženama povjeren je sveti posao da objave “neistraživo Kristovo bogatstvo” (Efežanima 3,8).

U svojoj mudrosti Bog dovodi one koji traže istinu u dodir s njihovim bližnjima koji poznaju istinu. Nebeski je plan da oni koji su primili svjetlo to svjetlo prenesu onima koji su u mraku. Ljudski rod, crpeći djelotvornost iz velikog Izvora mudrosti, postaje oruđe, sredstvo rada kojim Evanđelje pokazuje svoju preobražavajuću silu na umu i srcu.

Kornelije je rado poslušao viđenje. Kad je anđeo otišao, stotnik “dozva dvojicu od svojih slugu i jednoga pobožnog vojnika od onih koji su mu bili dodijeljeni za službu, te ih posla u Jopu pošto im izloži sve”.

Nakon razgovora s Kornelijem, anđeo je otišao k Petru u Jopu. U to vrijeme Petar se molio na krovu kuće i mi čitamo da “ogladnje i zaželje nešto pojesti. I dok su mu pripravljali jelo, on pade u zanos”. Petar nije ogladnio samo za tjelesnom hranom. Dok je s vrha krova gledao Jopu i okolicu, ogladnio je za spašavanjem svojih sunarodnjaka. Imao je silnu želju da im iz Pisma pokaže proročanstva vezana uz Kristovo stradanje i smrt. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 85)

15. svibnja 2021.

Novo razdoblje Crkve

“I neki mu glas reče: ‘Ustani, Petre, kolji i jedi!’” (Djela 10,13)

U tom viđenju Petar je vidio “otvoreno nebo i neku posudu — sličnu veliku platnu zavezanu na četiri roglja — gdje silazi i spušta se na zemlju. U njoj bijahu sve vrste četveronožnih životinja, gmazova zemaljskih i ptica nebeskih. I neki mu glas reče: ‘Ustani, Petre, kolji i jedi!’ ‘Nikako, Gospodine — odvrati Petar — jer još nikad nisam jeo ništa pogano i nečisto.’ ‘Što je Bog proglasio čistim, ti ne nazivaj poganim!’ reče mu onaj glas po drugi put. To se ponovi triput, i posuda odmah bi uznesena na nebo.”

U ovom je viđenju Petar dobio i ukor i uputu. U njemu mu je pokazana Božja namjera da Kristovom smrću pogani trebaju, zajedno sa Židovima, postati baštinici blagoslova spasenja. Ali dosad nijedan učenik nije poganima propovijedao Evanđelje. U njihovim je umovima još uvijek postojao zid razdvajanja, koji je srušen Kristovom smrću, pa je njihov rad bio ograničen na Židove jer su smatrali da pogani nemaju pristupa blagoslovima Evanđelja. Sada je Gospodin nastojao poučiti Petra sveobuhvatnom božanskom planu.

Mnogi neznabošci bili su zainteresirani slušatelji propovijedi Petra i ostalih apostola i mnogi su grčki Židovi povjerovali u Krista, ali Kornelijevo je obraćenje trebalo biti od najvećeg značenja među poganima. Došlo je vrijeme za potpuno novu fazu rada Kristove crkve. Vrata mnogih židovskih obraćenika, koja su bila zatvorena za pogane, sada su se širom otvorila. A pogane koji su prihvatili Evanđelje trebalo je smatrati jednakima židovskim učenicima, bez potrebe da budu obrezani.

Kako je pažljivo Gospodin radio da svlada Petrove predrasude prema poganima koje su, zahvaljujući židovskom odgoju, bile tako duboko usadene u njegov um! Viđenjem o platnu i njegovom sadržaju Gospodin je nastojao odvratiti apostolov um od ove predrasude i naučiti ga važnoj istini da se na Nebu ne gleda tko je tko; da su u Božjim očima Židovi i pogani jednako dragocjeni; da po Kristu neznabošci mogu postati sudionici blagoslova i prednosti Evanđelja. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 85,86)

22. svibnja 2021.

Sidi i pođi!

“Evo te traže tri čovjeka. Hajde ustani, sidi i pođi s njima ne promišljajući, jer sam ih ja poslao!” (Djela 10,19. 20)

Za Petra je ovo bila mučna zapovijed; s oklijevanjem je činio svaki korak koji je dužnost zahtijevala od njega. “Petar sidi k ljudima te im reče: ‘Evo, ja sam onaj koga tražite. Koji je razlog vašem dolasku?’” Oni su ga obavijestili o svojem jedinstvenom zadatku riječima: “Stotnik Kornelije... čovjek pravedan i bogobožazan, koji uživa dobar glas kod svega naroda židovskog, primio je zapovijed od anđela svetoga da te dozove u svoj dom i da čuje riječi od tebe.”

Poslušao uputama koje je upravo primio od Boga, apostol je obećao da će poći s njima. Sljedećeg jutra krenuo je u Cezareju, praćen šestoricom braće. Oni su trebali biti svjedoci svemu što će reći i učiniti za posjeta poganima, jer je Petar znao da će biti pozvan na odgovornost zbog tako izravnog kršenja židovskog nauka.

Kad je Petar ušao u kuću neznabošca, Kornelije ga nije pozdravio kao običnog posjetitelja, već kao čovjeka počašćenog od Neba i poslanog od Boga. Istočnjački je običaj da se klanja pred knezom i visokim dostojanstvenikom, a za djecu da se poklone pred svojim roditeljima. Ali Kornelije, svladan poštovanjem prema čovjeku poslanom od Boga da ga pouči, pao je pred Petrove noge i poklonio mu se. Petar je bio užasnut pa je podigao stotnika govoreći: “Ustani! I ja sam samo čovjek!”

Dok su Kornelijeви glasnici bili na putu, stotnik je sazvao “rodbinu i bliske prijatelje” da i oni čuju naviještanje Evanđelja. Kad je Petar stigao, našao je veliku skupinu ljudi kako željno čeka da čuje njegove riječi.

Ovoj okupljenoj skupini Petar je prvo progovorio o židovskom običaju rekavši kako se druženje s poganima za Židova smatra zabranjenim, da se takav čin smatra obrednim onečišćenjem. “Vi dobro znate”, rekao je, “da je Židovu zabranjeno družiti se s Nežidovom ili ući mu u kuću, ali je mene Bog poučio da nikoga ne proglašavam poganim ili nečistim. Zato kad bijah pozvan, dođoh bez prigovora. Sada bih vas želio upitati zašto ste me dozvali.” — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 86,87)

29. svibnja 2021.

Bog ima vjernike u svakom narodu

“Uistinu, sad istom shvaćam: ‘Bog nije pristran.’ Naprotiv, njemu je mio u svakom narodu onaj koji ga priznaje i čini što je pravedno.” (Djela 10,34.35)

Nato je Kornelije ispričao što je doživio i ponovio anđelove riječi; na kraju je rekao: “Ja sam nato odmah poslao ljude k tebi, i ti si dobro učinio što si došao. Sada smo, dakle, svi mi skupljeni pred Bogom da čujemo sve što ti je Gospodin zapovjedio.”

Petar je rekao: “Uistinu, sad istom shvaćam: ‘Bog nije pristran.’ Naprotiv, njemu je mio u svakom narodu onaj koji ga priznaje i čini što je pravedno.” A onda je okupljenim pozornim slušateljima propovijedao o Kristu — Njegovom životu, čudima, izdaji i raspeću, uskrsnuću i uzašašću te Njegovom djelu na Nebu kao čovjekovom predstavniku i zastupniku. Dok je Petar prikazivao Isusa kao jedinu nadu grešnika, on je sam potpunije razumio značenje viđenja koje je primio i njegovo je srce gorjelo duhom istine koju je iznosio.

Odjednom je izlaganje prekinuo silazak Svetoga Duha. “Dok je Petar još govorio te riječi, siđe Duh Sveti na sve koji su slušali tu besjedu. A vjernici iz obrezanja, koji dođoše zajedno s Petrom, začudiše se što se i na pogane izlio dar Duha Svetoga. Jer su ih čuli govoriti drugim jezicima i veličati Boga.

Tada Petar reče: ‘Može li tko uskratiti vodu da se ne krste ovi koji su primili Duha Svetoga kao i mi?’ I zapovjedi da se krste u ime Isusa Krista.” (DF) Tako je Evanđelje objavljeno strancima i tuđincima, pa su i oni postali sugrađani svetima, članovi Božje obitelji. Obraćanje Kornelija i njegovog doma bio je prvi plod žetve koju je trebalo prikupiti. Iz ovog doma poteklo je djelo milosti koje je nastavljeno u tom neznabožačkom gradu.

Danas Bog traži duše među ljudima visokog kao i niskog podrijetla. Ima mnogo onih koji su slični Korneliju, ljudi koje Gospodin želi povezati sa svojim djelom u svijetu. Njihove simpatije su na strani Gospodnjeg naroda, ali ih čvrsto drže veze koje ih vezuju za svijet. Potrebna je moralna hrabrost da stanu na Kristovu stranu. Za ove duše, koje su u velikoj opasnosti zbog svojih odgovornosti i veza, treba učiniti poseban napor. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 87.88)

5. lipnja 2021.

Bog poziva ozbiljne, ponizne radnike

“Ušao si k neobrezanim ljudima... i jeo s njima!” (Djela 11,3)

Bog poziva ozbiljne, ponizne radnike koji će odnijeti Evanđelje višem staležu. Dogodit će se čuda iskrenog obraćenja — čuda koja sada ne vidimo. Najveći ljudi ove Zemlje nisu izuzeti od sile Boga koji čini čuda. Ako oni koji surađuju s Njim budu znali iskoristiti priliku i odvažno i vjerno obavljati svoju dužnost, Bog će obratiti ljude koji zauzimaju odgovorne položaje, razumne i utjecajne ljude. Snagom Svetoga Duha mnogi će prihvatiti božanska načela. Obraćeni istini, oni će postati oruđa u Božjim rukama da prenose svjetlo. Takvi će osjećati poseban teret za druge duše ovog zapostavljenog staleža. Gospodnjem djelu bit će posvećeni vrijeme i novac, i Crkva će steći novu djelotvornost i snagu.

Zato što je Kornelije bio poslušan svim uputama koje je primio, Bog je tako vodio događaje da je dobio još više istine. Poslao je vjesnika iz nebeskih dvorova rimskom časniku i Petru da bi Kornelije mogao doći u dodir s onim tko će ga povesti većem svjetlu.

U našem svijetu ima mnogo onih koji su Božjem kraljevstvu bliže nego što mislimo. U ovom mračnom svijetu grijeha Gospodin ima mnoge skupocjene dragulje kojima će odvesti svoje vjesnike. Mnogi će mudrost Božju cijiniti više od svake zemaljske prednosti i postati vjerni svjetlonoše. Poticani Kristovom ljubavlju, oni će potaknuti druge da dođu k Njemu.

Kad su braća u Judeji čula da je Petar ušao u kuću neznabošca i propovijedao okupljenima, iznenadila su se i rasrdila. Bojala su se da će takav postupak, koji im se činio drskim, negativno utjecati na njihov nauk. Čim su se sreli s Petrom, ozbiljno su ga prekorila: “Ušao si k neobrezanim ljudima... i jeo s njima!”

Petar im je ispričao sve što se dogodilo. Opisao je događaj s viđenjem i ustvrdio da je njime upozoren kako više ne treba obraćati pozornost na obredne razlike između obrezanih i neobrezanih, niti pogane smatrati nečistima. Ispričao im je o nalogu koji je dobio da ode poganima, o dolasku glasnika i susretu s Kornelijem. Ponovio je srž svojeg razgovora sa stotnikom i kako je ovaj dobio uputu da pošalje po Petra. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 88,89)

12. lipnja 2021.

U nevoljama se Crkva ujedinjuje

“U ono vrijeme kralj Herod poče zlostavljati neke članove Crkve.” (Djela 12,1)

“U ono vrijeme kralj Herod poče zlostavljati neke članove Crkve.” Vladanje nad Judom bilo je u rukama Heroda Agripe, podložnog rimskom caru Klaudiju. Herod je ujedno imao položaj tetrarha Galileje. Bio je obraćenik u židovsku vjeru i po svemu sudeći vrlo gorljiv u provođenju obreda propisanih židovskim zakonom. U želji da stekne naklonost Židova, nadajući se da će tako osigurati svoj položaj i čast, počeo je provoditi njihove želje progoneći Kristovu crkvu, pljačkajući kuće i imanja vjernika i zatvarajući vodeće članove Crkve. Bacio je u tamnicu Jakova, Ivanova brata, i poslao krvnika da ga pogubi mačem, kao što je jedan drugi Herod odsjekao glavu proroku Ivanu. Vidjevši da se njegov postupak sviđa Židovima, utamničio je i Petra. Ove su okrutnosti bile počinjene za vrijeme Pashe. Dok su Židovi slavili oslobođenje iz Egipta i glumili veliku gorljivost za Božji zakon, istodobno su svako načelo tog Zakona kršili proganjanjem i ubijanjem Kristovih vjernika.

Jakovljeva smrt prouzročila je veliku žalost i zaprepaštenje među vjernicima. Kad je i Petar bačen u tamnicu, cijela se Crkva ujedinila u postu i molitvi. Židovi su odobravali Herodov čin pogubljenja Jakova, premda su neki žalili što je pogubljenje izvedeno privatno tvrdeći da bi javno smaknuće mnogo jače ponizilo vjernike i one koji ih simpatiziraju. Stoga je Herod držao Petra u tamnici namjeravajući još ugoditi Židovima javnim smaknućem. Ali bilo mu je rečeno da ne bi bilo sigurno izvesti apostolskog veterana na pogubljenje pred svim ljudima okupljenima u Jeruzalemu. Bojali su se da bi pogled na njega mogao izazvati samilost mnoštva.

Svećenici i starješine također su se bojali da bi Petar mogao uputiti jedan od onih snažnih poziva kojima je često poticao ljude na proučavanje Isusova života i karaktera — poziva koje unatoč svim svojim pokušajima nisu mogli opovrgnuti. Petrova revnost u obrani Kristova djela navela je mnoge da se opredijele za Evandelje pa su se starješine bojale da bi narod, ako se Petru pruži prigoda da brani svoju vjeru pred mnoštvom koje se došlo u grad pokloniti Bogu, mogao od kralja zatražiti da ga pusti na slobodu. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 90,91)

19. lipnja 2021.

Upozorenje onima koji odbacuju Isusa

“Evo, vaša će kuća biti prepuštena vama — pusta!” (Matej 23,38)

Budući da je iz različitih razloga Petrovo smaknuće bilo odgođeno dok ne prođe Pasha, vjernici Crkve imali su vremena za duboko ispitivanje srca i ozbiljnu molitvu. Molili su za Petra bez prestanka jer su smatrali da je potreban u Božjem djelu. Shvatili su da su došli u takvo stanje da će, bez posebne Božje pomoći, Kristova crkva biti uništena.

U međuvremenu su mnogi hodočasnici iz svih naroda došli u hram koji je bio posvećen štovanju Boga. Blješteći zlatom i dragim kamenjem, bio je slika ljepote i veličine. Ali na ovome lijepom mjestu više nisu mogli naći Jahvu. Kao narod, Izrael se odvojio od Boga. Kad je Krist, pri kraju svoje službe na Zemlji, posljednji put gledao unutrašnjost hrama, rekao je: “Evo, vaša će kuća biti prepuštena vama — pusta!” (Matej 23,38) Dotad je hram nazivao domom svojeg Oca; ali kad je Božji Sin izišao iz tih zidova, Božja se prisutnost zauvijek povukla iz hrama sagrađenog Njemu na slavu.

Konačno je određen dan Petrova pogubljenja, ali molitve vjernika još su se uvijek uzdizale k Nebu. I dok su sve svoje snage i ljubav ulagali u žarke molitve za pomoć, Božji su anđeli bdjeli nad utamničenim apostolom.

Sjećajući se prijašnjeg bijega apostolâ iz tamnice, Herod je u ovom slučaju poduzeo dvostruke mjere osiguranja. Da spriječi svaku mogućnost oslobađanja, stavio je Petra pod stražu šesnaestorice vojnika koji su ga u smjenama čuvali danju i noću. U ćeliji je bio stavljen između dva vojnika i povezan dvama lancima, a svakim je bio pričvršćen za zglob jednog stražara. Nije se mogao pomaknuti a da to oni ne bi zamijetili. Uz čvrsto zaključana tamnička vrata i jaku stražu pred njima, bilo je nemoguće svako izbavljenje ili bijeg ljudskim sredstvima. Ali čovjekova potpuna bespomoćnost Božja je prilika. ...

Herod je dizao ruku protiv Svemogućega i trebao je doživjeti potpuni poraz. Očitovanjem svoje moći, Bog će spasiti dragocjeni život koji su Židovi planirali uništiti. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 90,91)

26. lipnja 2021.

Anđeo je oslobodio Petra

“Obuci ogrtač svoj i hajde za mnom!” (Djela 12,8)

Posljednja je noć prije namjeravanog pogubljenja. Silni je anđeo poslan s Neba da izbavi Petra. Čvrsta vrata koja drže zatvorenog Božjeg sveca otvaraju se bez pomoći ljudskih ruku. Anđeo Svevišnjeg prolazi i vrata se za njim bešumno zatvaraju. Ulazi u ćeliju gdje Petar spava mirnim snom savršenog povjerenja.

Svjetlo koje okružuje anđela ispunjava ćeliju, ali ne budi apostola. On se budi tek kad osjeti dodir anđelove ruke i čuje glas koji govori: “Ustani brzo”; vidi zatvorsku ćeliju osvijetljenu nebeskim svjetlom, a pred sobom sjajnog anđela. Mehanički sluša riječi koje su mu upućene, i kad diže ruke, maglovito je svjestan da su mu s ruku spalili okovi.

I ponovo ga nebeski vjesnik poziva: “Opaši se i obuj sandale svoje!” Petar ponovo mehanički sluša, gleda začuđenim očima posjetitelja i misli da sanja ili da ima viđenje. Anđeo opet zapovijeda: “Obuci ogrtač svoj i hajde za mnom!” Kreće prema vratima; inače brbljavi Petar sad ga slijedi potpuno smućen od iznenađenja. Prekoračuju preko stražara i dolaze do teških okovanih vrata koja se sama od sebe otvaraju i odmah zatvaraju, dok straže unutra i vani ostaju nepokretne na svojim stražarskim mjestima.

Dolaze do drugih vrata koja s obje strane također čuvaju straže. Ona se otvaraju kao i prva, bez škripe šarki ili štopota željeznih zasuna. Prolaze kroz njih i ona se iza njih bešumno zatvaraju. Na isti način prolaze kroz treća vrata i izlaze na ulicu. Nije progovorena nijedna riječ; nema odjeka koraka. Anđeo klizi ispred njega, okružen zasljepljujućim svjetlom, a Petar, zbunjen, još uvijek misleći da sanja, slijedi svojeg izbavitelja. Tako prolaze jednu ulicu i onda, budući da je obavio svoju zadaću, anđeo iznenađa nestaje.

Nebesko svjetlo se ugasio i Petar se našao okružen mrklom mrakom. Kad su mu se oči priviknule, a mrak se postupno prorijedio, Petar je zaključio da se nalazi sam u pustoj ulici dok mu noćni vjetar hladi lice. Sad je shvatio da je slobodan u poznatom dijelu grada; prepoznao je mjesto na kojem se često nalazio i za koje je očekivao da će ga sutra ujutro posljednji put vidjeti. — (Ellen G. White, *Djela apostolska*, 92,93)

Bog nas je pozvao i ovlastio da u našim svakodnevnim druženjima s ljudima promičemo Njegovu ljubav i širimo Radosnu vijest o spasenju od grijeha i vječnom životu.

Prema svojem obećanju, Isus dolazi poraziti zlo; On će obnoviti Zemlju i uspostaviti svoje kraljevstvo u kojem će spašeni živjeti zauvijek.

Prenesimo spoznaju o tome svakome do koga nam je stalo — poznatim i nepoznatim ljudima, pomažući se dostupnim knjigama, časopisima, traktatima, cd-ima i dvd-ima, internetskim izvorima, proučavanjem Biblije s pojedincima ili u malim skupinama.

Pozivajmo ljude na biblijska predavanja, evangelizacije, tribine, koncerte, na uključivanje u Dopisnu biblijsku i Dopisnu zdravstvenu školu, na humanitarne akcije te na zdrav, osmišljen i ispunjen život.

www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com